

erdők letarolása és az erdőgazdaság okszerű üzése: lassan lassan kiszorítják a máskülönben oly hasznos hosszucsőrűeket kedvencz tartózkodási helyokról. Ehhez járul az a fokozatos üldözés is, a melynek az erdei szalonkák a tavaszi huzás idjén éppen Közép-Európában ki vannak téve! Mig ezelőtt csak husz évvel is, ugyszólva meg lehetett olvasni azt a kevés passzionátus vadászt, a ki ismerve az esti huzás gyönyöreit, ki-kijárt az erdőséltre ezt az érdekes vadászati módot élvezni; ma a sok vasárnap puskas valóságos bucsujárást tesz, a mint az első szép tavaszi napok beköszön enek. Tebát épp tavasszal, mikor leginkább indokolva volna a szalonkák kimélése, akkor kerül legtöbb aggatóra, mivel ilyenkor kevésbbé elővigyázatosak és a vasárnap vadászok görbe lövéseibe is tömérdek madár repül bele. Sokan állítják, hogy a tavaszi huzáskor üzött vadászat nem hogy ártalmára, de hasznára volna a szalonkának, mert azok között is több a him, mint a nő. Ha a dolog tényleg így van, ugy a fölösleges hímek lövésével természetes, hogy a költés akadálytalan, sőt sikeresebb lefolyásu lesz. De akár hogy álljon is a dolog, minthogy tavasszal a hajtásokban igen sok szalonka kerül aggatóra s a lesen is senki sem szokott válogatni, a tavasszal üzött szalonkavadászatnak is megvan a maga káros volta és ez is hozzájárul azok számbeli apadáshoz.

Zola és az állatvédelem Ki ne emlékeznék vissza Zola Emil «Germinal» czimű munkájának azon szivreható jelenetére, melyben az öreg bánya-ló, mely már évek óta végezte nehéz munkáját a föld belsejében, anélkül, hogy ujra megpillantotta volna a napvilágot, mennyire örült egy új jövevénynek — egy más lónak, — ugy nyertett, mintha az neki hirt hozott volna fölülről. — Épp ugy «Joie de vivre» czimű művében könyekig megható elbeszélést találunk, melyben egy kutya halálát eseteli mesteri kézzel. A francia kormány azért igen kiváló kitüntetésben részesítette a nagy regényirót. Zola Emilt felkérték ugyanis, hogy helyettesitse a francia kultuszminisztert az állatvédelmi egyesület közgyűlésén melyet a «Cirque D'Hiver»-ban tartanak meg.

Állatkinzás a bécsi marhavásártéren. A Nyitra megyei Gazdasági Egyesület dr. Darányi Ignác földmivelésügyi miniszterhez kérvényt nyújtott be, amelyben panaszt tesz a bécsi vesztegári vásáron uralkodó állatkinzás miatt. Ezek az állapotok valósággal annyira borzasztók, hogy a felhajtott állatok értékét csorbitják, sőt még a személyforgalom is veszélyeztetve van. Ezen a vásáron minden berendezés hiával vagyunk. A felhajtott marha szabad ég alatt van, nyáron a nap forro melegének, télen a hónak és fagynak kiteve. Még korlátok sincsenek felállítva, ugy hogy a kíséző személyzet és az üzletemberek a zsufolva álló marhák között kénytelenek maguknak utat törni, ami ismételten életveszélyes helyzeteket teremtett. Nemcsak hogy a marha napokon át áldogál a szabadban a vásár idejeig, de még a vásár napján is emberek és állatok egyaránt 6—7 órát kénytelenek a szabadban tölteni. Ezek a panaszok annál jogosultabbak, mivel a tél küszöbén vagyunk és

a bécsi vesztegzári vásár siralmas állapotait megsínylik nem sokára az érdekeltek. A Nyitramegyei Gazdasági Egyesület panaszai teljesen megokoltak és a magyar földművelésügyi miniszter e panaszoknak illetékes helyen Bécsben annál nagyobb súlyt adhat, mivel hivatkozhatik arra, hogy Bécs városának költségvetésében e célra 250 ezer forint van felvéve, anélkül hogy eddig bármi is történt volna.

A szaksajtó a XII. nemzetközi kongresszusról.

Valamennyi állatvédelmi szaklap hozott hosszabb tudósítást a magyar fővárosban tartott kongresszusról. És pedig a leghosszabb és leghizelgőbb jelentést a bécsi «*Der Thierfreund*» című szaklap hozta; épp ilyen megleghangu, szivreszóló tudósítást hozott a rigai «*Der Anwalt der Thiere*», a linczi «*Der Linzer Thierfreund*», a berlini «*Ibis*», a gráci «*Vierteljahrsschrift des steiermärkischen Thierschutz-Vereins*», a drezdai «*Thier- und Menschenfreund*» és a lipcsei «*Schütze die Thiere*». Rövidebb tudósításokat hozott a kolozsvári «*Állatok védelme*», a schleswigi «*Cimbria*», a «*Württembergischer Thierfreund*». Még a haragos «*Zeitschrift der rheinisch-westfälischen Thierschutz-Vereine*» a «*Pester Lloyd*» szerint hozza a tudósításokat, igéri, hogy a «hivatalos jelentés» után lesz még néhány szava a kongresszushoz. — Mélyen hallgattak a temesvári «*Az állatvédő*» és a drezdai «*Androclus*». Az utóbbi ugyan jelzi, hogy mélyre ható és fontos határozatok hoztak. — E folyóiratok a tisztelt tagok rendelkezésére állanak.

Az Országos Állatvédő-Egyesület kitüntetése.

Az országos állatvédő-egyesületet az ezredéves kiállítás alkalmából a *második díjjal* tüntették ki. «*Közhasznu működéséért*» a kiállítási érmet kapta. E szép kitüntetés az egyesület tevékenységében és e tevékenység elismerésében haladást is jelent, mert az 1885-iki kiállításon csak harmadfoku kitüntetést, t. i. elismerő oklevelet kapott.